

MUNCĂ, ORDINE, DISCIPLINĂ

S-a materializat într-o interesantă inițiativă declanșată în cinstea semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist

UN TELEFON

CARE NE-A

PUS PE

DRUMURI

În redacție se consumau ultimele ore de muncă pe 1971. Apăsând asupra numărului festiv de Anul Nou, ne amintim cu bună știință fătăria cu noile probleme, cu eroii reportajelor noastre din anul următor. Un telefon, unul din numeroasele telefoane care ne caută zilnic la redacție.

— La mulți ani!
— La mulți ani!
— Vă invităm pe la noi, la Reșita. Băieții de la U.C.M.R. au hotărât astăzi, la plinara activului pe uzină, să pornească „tare” în noul an. Și-au propus un plan de măsuri interesant și vor să demonstreze că pot mult mai mult decât până acum.

O inițiativă deci. Primul secretar al comitetului municipal al U.T.C., Valentin Man, ne-a furnizat la telefon și primele detalii, care conturau deja una din inițiativele de început ale noului an. Restul le-am cules singuri, la fața locului.

NEAGU UDROIU

Foto: GHEORGHE CUCU

(Continuare în pag. a V-a)

DIMENSIUNI REȘITENE

Proletari din toate țările, uniți-vă!

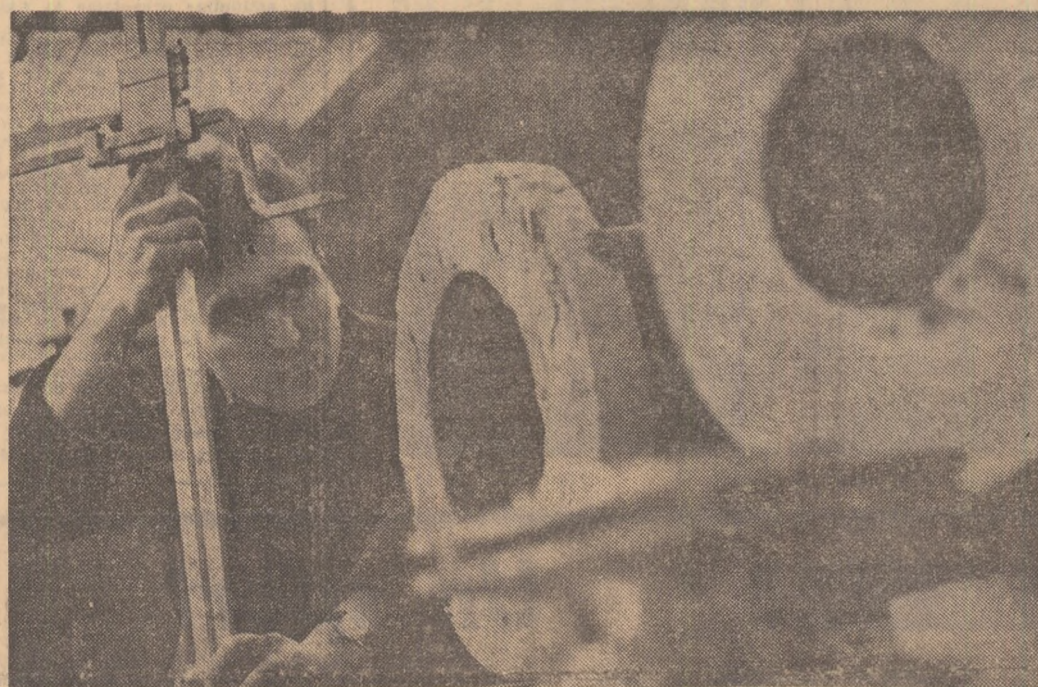
Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7059

6 PAGINI — 30 BANI

IOI 27 IANUARIE 1972

TINERII DIN CAPITALĂ SUBSCRIU LA CONTUL 45

Răspunzând apelului lansat de Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, pentru constituirea Fondului de solidaritate internațională, zilnic, în întreaga țară, se înregistrează noi și noi inițiative care urmăresc obținerea unor sume destinate contului 45, special deschis la toate filialele Băncii Naționale.

Angajamentelor luate de organizațiile sindicale din întreprinderi și instituții, uniunile cooperatiste meșteșugărești, ale artiștilor plastici sau ale altor organizații obștești, li se adaugă și inițiativele organizațiilor de tineret. Numai în Capitală, pînă la sfîrșitul anului, prin acțiuni proprii,

organizațiile U.T.C. și-au propus să contribuie la constituirea fondului cu 105.000 lei, realizați prin organizarea unor manifestări culturale-artistice și sportive, a unor expoziții cu vânzare sau prin colectarea metalelor vechi. Din ansamblul manifestărilor preconizate în acest sens, sînt de notat spectacolul muzical-coreografic intitulat „Tinerete ești la tine acasă” de la Casa de cultură a studenților, spectacolul liric muzical „Rapsodii de toamnă” de la Ateneul tineretului, spectacolul de estradă „Rebus în cheia de sol” de la Universul club și spectacolul

MIRCEA NICOLAE

(Continuare în pag. a II-a)

Anul trecut Editura „Albatros” a publicat o zguduitoare carte-document: „Aveam o presprezece ani”, de Ecaterina Lazăr. O carte scrisă cu sînge, a cărei lectură e capabilă să răscolească conștiințele, ale cărei pagini se parează cu încordare. Reproducem aici cîteva din rîndurile înscrise pe ultima copertă: „La optsprezece ani o tină răstăpă, într-o celulă de închisoare, plutonul de execuție. Un complet de judecată al Tribunalului Militar a pronunțat asupra ei sentința condamnată la moarte...” Acela tină răstăpă, totuși,

ELENA NESTOR studentă

(Continuare în pag. a V-a)

DELEGAȚIA DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, CONDUSĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, S-A ÎNTORS DE LA PRAGA

Miercuri seară s-a însoțit în Capitală, venind de la Praga, delegația de partid și guvernamentală, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, care a participat la Consfățuirea ordinară a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Din delegație au făcut parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Execu-

tiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe.

La seara, pe aeroportul Baneasa, delegația a fost salutată de tovarășii Manea Mănescu, Gheorghe Rădulescu, Florian Dănăilache, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Ion Dăge, Siron Constantin, Mihai Dălea, Miu Dobrescu, Mihai Gere, Ion Ionăță, Vasile Păuțineț, Ion Stănescu, Mihai Marin, Ion Pătan, de membri al C.C. al P.C.R., al Consiliului de Stat și al guvernului, conducătorii de instituții centrale și organizații obștești.

Erau de față Miroslav Sulek, ambasadorul R.S. Cehoslovace la București, și membri al ambasadei.

Plecarea de la Praga

Delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România a părăsit Praga miercuri după-amiază.

La plecare, pe aeroportul Ruzyne, delegația a fost salutată de tovarășii Gustav Husak, secretar general al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, Ludvík Svoboda, membru al Prezidiului C.C. al P.C.C., președintele R.S. Cehoslovace, Vasil Bilak, Peter Colotka, Karel Hoffmann, Alois Indra, Antonín Kapek, Josef Lenart, membri al Prezidiului C.C. al P.C.C., și Miroslav Hruskovic, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.C., Jan Fojtik, Frantisek Ondrich, Oldrich Svestka și Vaclav Svoboda, secretari al

C.C. al P.C.C., Bohuslav Chnoupek, membru al C.C. al P.C.C., ministrul afacerilor externe.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, au adresat tovarășilor GUSTAV HUSAK, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, LUDVÍK SVOBODA, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, și LUBOMÍR STROUGAL, președintele Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, următoarea telegramă:

Părăsind teritoriul Republicii Socialiste Cehoslovace, vă adresăm un salut tovarășesc și mulțumiri cordiale pentru ospitalitatea de care ne-am bucurat tot timpul cît ne-am aflat în țara dumneavoastră.

Folosim acest prilej pentru a vă transmite dumneaștră, popoarelor ceh și slovace, urările noastre de noi succese pe calea edificării socialiste, a înfloririi patriei.

Ne exprimăm convingerea că relațiile de prietenie și colaborare dintre partidele și țările noastre se vor dezvolta continuu spre binele celor două popoare, al cauzei socialismului și păcii.

COMUNICATUL consfățuirii Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia

În zilele de 25 și 26 Ianuarie 1972, a avut loc la Praga consfățuirea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală.

La consfățuirea au participat: Din partea Republicii Populare Bulgară: Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgare, conducătorul delegației, Stanko Todarov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgarie, Petăr Mladenov, membru al C.G. al P.C.B., ministrul afacerilor externe, Konstantin Tselalov, membru al C.C. al P.C.B., șeful secției de politică externă și probleme internaționale a C.C. al P.C.B., din partea Republicii Socialiste Cehoslovace: Gustav Husak, secretar general al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, conducătorul delegației, Ludvík Svoboda, membru al Prezidiului C.C. al P.C.C., președintele R.S. Cehoslovace, Vasil Bilak, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.C., Bohuslav Chnoupek, membru al C.C. al P.C.C., ministrul afacerilor externe al R.S. Cehoslovace; din partea Republicii Democratice Germane: Erich Honneker, prim-secretar al C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, conducătorul delegației, Hermann Axen, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.S.U.G., Wolfgang Raubfuss, membru al C.C. al P.S.U.G., vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al R.D.G., Otto Winzer, membru al C.C. al P.S.U.G., ministrul afacerilor externe, Paul Markowski, membru al C.C. al P.S.U.G., șeful secției relații externe a C.C. al P.S.U.G., Oskar Fischer, membru al C.C. al P.S.U.G., adjunct al ministrului

afacerilor externe, Werner Eberlein, membru al comisiei de rezolvare a P.S.U.G., adjunct de șef de secție la C.C. al P.M.U.P.; din partea Republicii Populare Polone: Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, conducătorul delegației, Piotr Jaroszewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, Stefan Olszowski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., ministrul afacerilor externe, Jozef Tejchma, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., Ryszard Frelek, membru al Secretariatului, șeful secției externe a C.C. al P.M.U.P., Stanisław Trępczyński, membru al C.C. al P.M.U.P., adjunct al ministrului afacerilor externe; din partea Republicii Socialiste România: Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, conducătorul delegației, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe; din partea Republicii Populare Ungare: Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, conducătorul delegației, Jenő Fock, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, Janos Peter, membru al C.C. al P.M.S.U., ministrul afacerilor externe; din partea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste: Leonid Ilici Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., conducătorul delegației, Alexei Nikolaevici Kosighin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Konstantin Fedorovici Kuznetsov, secretar al C.C. al P.C.U.S., Konstantin Viktorovici Ruskov, membru al C.C. al P.C.U.S., șef de secție la C.C. al P.C.U.S., Vasili Vasilevici Kuznetsov, membru al C.C. al P.C.U.S., prim locțiitor al ministrului afacerilor externe; din partea

Consfățuirea Comitetului Politic Consultativ a examinat problemele actuale ale păcii, securității și colaborării în Europa și ale pregătirii conferinței general-europene. A fost adoptată o declarație privind pacea, securitatea și colaborarea în Europa.

Participanții la consfățuirea au condamnat noile acte de agresiune împotriva păcii.

(Continuare în pag. a VI-a)

CITIȚI ÎN PAG. A VI-A

- Declarație privind pacea, securitatea și colaborarea în Europa
- Declarație în legătură cu continuarea agresiunii S.U.A. în Indochina

PAGINA a 3-a

Viata culturală a tineretului

PREGĂTEȘTE LICEUL ECONOMIC UN ECONOMIST MODERN?

În contextul învățămîntului liceal de specialitate, liceele economice ocupă un loc distinct, ele fiind și bine reprezentate numeric; de înțeles dacă avem în vedere marea cerere de economiști în producția modernă. Liceul economic, azi, la noi, nu are nevoie de prea multă popularitate; tinerii îl preferă întrucît le dă certitudinea unor profesii de perspectivă. Avînd aceste date favorabile e normal să discutăm despre liceul economic ca despre o instituție școlară supusă unui barem înalt de cerințe. De la această premisă am pornit în ancheta de față la care au răspuns mai mulți directori de licee economice din țară.

În ce stadiu se află liceul economic pe linia asigurării unui învățămînt modern? Prof. Aurelia Stroe, directoarea Liceului economic nr. 1 București: Pot să spun că pe linia aceasta liceul nostru întreprinde lucruri îndrăznețe. Încă de la Congresul al X-lea al partidului ne-am propus să formăm la elevii deprinderea de a mînuși echipamentul modern utilizat astăzi în economie. Mai mult, să formăm un tînar cu o mare capacitate de adaptare la nou, spirit deschis pentru continuă acumulări intelectuale și practice.

Acum doi ani ne teamem de una din propriile noastre inițiative: aceea de a forma elevii ca programatori la mașini-

le de calcul. Astăzi, inițiativa a devenit parte integrantă a procesului de învățămînt. Creșcă ea este perfect realizabilă în orice liceu, indiferent în ce județ se află. Pentru că a-1 forma pe elevii ca programatori nu presupune neapărat să a-ducă un calculator în școală. Este suficient ca în județ sau în oraș să existe un centru de calcul, sau o uzină dotată cu calculator, să existe interes din partea conducerii școlii. Atunci se poate obține aceleasi rezultate.

LUCREȚIA LUSTIG MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a IV-a)

APLICAREA ACORDULUI GLOBAL PRESUPUNE:

Consecvență în muncă, de la semănat pînă la cules

Cooperativa agricolă din Traianu își are terenurile amplasate în mînoasa cîmpie a Brăilei. Tocmai de aceea și sarcinile pe care și-au asumat cooperatorii le-au prevăzută în planurile de producție sint destul de însemnate. La cultura de porumb de exemplu, aînt în 1970 cît și în 1971 producția medie planificată la hectar a fost de 4.600 kilograme. Pentru fiecare hectar cultivat cu sfeclă de zahăr s-a prevăzută a se recolta nu mai puțin de 35 tone. În ambii ani acei aceleași cifre de plan, aceleși pămînturi, aceiași mecanizatori, condiții de producție aproximativ asemănătoare. Realizările — total deosebite. În 1970, de pe un hectar s-au recoltat în medie doar 3.493 kilograme porumb și respectiv 31.210 kilograme sfeclă de zahăr. Bilanțul anului următor arată astfel: 5.352 kilograme porumb și 53.000 kilograme sfeclă. Care este secretul acestor diferențe, cum au reușit cooperatorii de aci ca în 1971 să recoltaze de pe fiecare hectar din cele 485 cultivate, un plus de 752 kilograme porumb, cum au reușit să adune de pe un hectar atîta sfeclă cît au adunat unii vecini de pe două? „Explicația e simplă și ea constă în faptul că în 1971 noi a însemnat retribuția cooperativitorilor pe bază de acord global — ne mărturiseste tovarășul Opreșan Dumitrușcu, inginerul șef al unității. Sincer să fim, nu ne așteptam ca aplicarea acestui sistem să dea

roade așa de bogate. Majoritatea cooperativitorilor au muncit însă cu multă trageră de tînmă, au prestat absolut toate lu-

OCTAVIAN MILEA

(Continuare în pag. a IV-a)

„Mi-a fost frică, dar n-am fost lașă...”

Dialogul nostru cu tovarășa Ecaterina Lazăr, care la vîrsta de 18 ani a fost condamnată la moarte pentru activitate în organizația U.T.C.

Eroismul și înaltul patriotism, profunda încredere în triumful idealurilor comuniste au încununat viața și lupta Uniunii Tineretului Comunist. Pe acest drum udat cu sîngele celor mai buni tîmerariți ucisii au tinut tot timpul capul sus, fără a se teme de suferințe, de primejdii și de moarte. Condusă și îndrumată de partid, organizația U.T.C. a format tineri dominații de conștiința limpede și bărbătească a unui mare adevăr — acela că lumea poate fi

schimbată și că această schimbare o fac oamenii înșiși, cu forța, cu stăruința și cu voința lor.

De la acest adevăr pornește rubrica de convorbiri despre luptele purtate de tineret, de Uniunea Tineretului Comunist, sub conducerea partidului, pe care o inaugurăm în acest număr al ziarului și care dorim să devină un vibrant dialog între generații.

(Continuare în pag. a V-a)

PE AGENDA ZILEI

TOVARASUL DUMITRU POPESCU, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Național al Radioteleviziunii Române, a primit miercuri la C.C. al P.C.R. delegația Comitetului Central de Radiodifuziune al R. P. D. Coreene...

VICEPREȘEDINTELE Consiliului de Miniștri, Janos Fazekas, a primit miercuri la amiază pe președinții organizațiilor cooperatiste meșteșugărești din Republica Populară Bulgaria...

IN ZIUA DE 26 IANUARIE a avut loc ședința Consiliului de Comerț Exterior. În cadrul acesteia s-a analizat modul de transpunere în practică a programului de promovare a comerțului exterior...

IN ZIUA DE 26 IANUARIE a avut loc ședința Consiliului de Comerț Exterior. În cadrul acesteia s-a analizat modul de transpunere în practică a programului de promovare a comerțului exterior...

JUBILIARA

SPECTACOLE TEATRELE CONSACRATE SEMICENTENARULUI U.T.C.

Colectivele teatrelor din Capitală pregătesc mai multe spectacole, pe care le dedică celei de-a 50-a aniversării a creării Uniunii Teatrelor Comuniste.

„Dialog” este denumirea spectacolului montat la Teatrul „C. I. Nottara” în regia lui Al. Cioprian, spectacol cu un pronunțat caracter educativ...

Aceste spectacole vor fi prezentate atât la sediul teatrelor, cât și la casele de cultură ale tineretului din Capitală.

INDUSTRIALE

MĂSURI MENITE SĂ DUCĂ LA REDUCEREA POLUĂRII ȘI EFECTELOR EI

Consiliul de Miniștri a aprobat un cuprinzător program de măsuri pentru reducerea poluării atmosferei și îmbunătățirea condițiilor de muncă în unitățile economice din bazinul industrial Copsa Mică.

În vederea menținerii și îmbunătățirii stării de sănătate a salariaților și populației din acest bazin industrial, s-a stabilit construirea de locuințe propriu-zise...

instalații de cele două uzine de pe platformă. În același timp, se prevede ca Ministerul Industriilor Metalurgice să analizeze posibilitatea adoptării unor măsuri organizatorice...

EDITORIALE

CAPITALELE LUMII

În Editura enciclopedică a apărut volumul „Capitalele lumii”. Lucrarea prezintă monografic toate cele 132 de capitale ale statelor independente de pe glob.

Noua și modernă clădire a Institutului de petrol din Ploesti. Foto: O. PLECAN

(multe dintre ele publicate pentru prima dată în țara noastră) și pe planurile marilor capitale.

STUDENTEȘTI

DOUĂ NOI CURSURI UNIVERSITARE

STRUCTURA POLIMERILOR

În lucrarea prof. Ion C. Petrea, de la Univ. București, s'nt abordate problemele importante ale fizicii structurilor macromoleculare...

HIDRAULICA GENERALĂ SUBTERANĂ

În lucrarea semnată de prof. I. Crețu, de la Institutul de fizică, chimie și tehnologie polimerică...

POSTA DE AZI

Motelul „Dumbrava Sibului” și-a primit primul oaspete. Construcția modernă are un hotel cu 30 de locuri, restaurant, bar, sală de recepție...

Pentru contul 45

(Urmare din pag. 1) tacolul folcloric „Patrie leagă de cîntec” ce se va prezenta la clubul P-4. Comitetul municipal al U.T.C. a înscris în agenda sa, în același timp, organizarea unor manifestări artistice...

deșus în Contul 45, Consiliul județean Brașov al sindicatelor a anunțat că va acorda un cont de sumă de 254.000 lei. Și tinerii uciești din județ și-au înscris în planul lor numeroase acțiuni menite să contribuie la constituirea Fondului de solidaritate internțională...

FESTIVAL

„NIMI FIERBINȚI ÎN ȚARA DE PIATRĂ”

Apusenii, „țara” cu platră fierbinte și tare ca oțelul, bogată în rîndurile lui Evoca, și-a trimis la Abrud solii tolororului. Sute de artiști amatori s-au întrecut în cadrul Festivalului folcloric „Nimi fierbinți în țara de piatră”...

JUDO

Un sport în plină ascensiune

Apropiatele campionate internaționale de judo ale României (tineret) au prilejuit federației de specialitate o retrospectivă asupra acestui sport în țara noastră.

Echilibrul aparent de forțe. Foto: CALIN CREȚU

La cinematografele LUCEAFĂRUL ȘI FESTIVAL din Capitală

Advertisement for 'Aventura' and 'Montario' films, featuring details about screenings and cast members like Sergiu Nicolaescu and George Gornea.

cinema

JOI, 27 IANUARIE 1972
ATUNCI I-AM CONdamnAT PE TOȚI LA MOARTE: rulează la Patria (orele 10; 12.30; 16; 18.30; 21); Flămura (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30)...

teatre

JOI, 27 IANUARIE 1972
Opera Română: BAL MAS-CAT - ora 19.30; Teatrul de Operă: VOIEVODUL TIGANILOR - ora 19.30; Teatrul Național „I. L. Caragiale”: (Sala Comediei) TACHE, IANKE ȘI CADIR...

Meridian

urmat de Grünberg (R. D. Germania) - 5 puncte, Fedorov (U.R.S.S.) - 4,5 puncte, Astman (România) - 4 puncte.
CONDITIE ATMOSFERICE nefavorabile au perturbat desfășurarea celei de-a 4-a etape speciale a concursului comun, continuând concursul competiției internaționale automobiliste „Raliul Monte Carlo”...

Cum ați înfăptuit hotărîrea Congresului al IX-lea al U.T.C. privind înființarea și funcționarea cluburilor tineretului?

DE LA VORBĂ LA FAPTĂ

Câțiva pași

înainte și multe succese (posibile)...

Intrebărilor noastre le-a răspuns tovarășul Stelian Șanș, secretar al Comitetului județean Brașov al U.T.C.

Cite cluburi ale tineretului funcționează în municipiul și județul Brașov, și care este principala preocupare, la ora actuală, a celor care răspund de ele?

Organizațiile U.T.C. vor participa la conducerea întregii activități a caselor de cultură, căminelor culturale și a celorlalte așezăminte culturale, vor înființa în cadrul acestora cluburi ale tineretului cu program adecvat, precum și alte forme de activitate culturală pentru tineret.

Din Rezoluția Congresului al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist

BRAȘOV

Nu ne putem plînge că aceste cluburi nu au o bază materială corespunzătoare și, în general, întreaga bază materială a așezămintelor culturale stă la dispoziția tineretului. Cu toate acestea, mai există unele deficiențe generate de o anumită mentalitate învechită cu privire la posibilitățile tineretului de a-și organiza acțiunile educative și distractive, generate de o falsă înțelegere a folosirii ajutorului obșteșc.

Plat, de pildă, cu clubul tineretului din comuna Șercaia, transformat ad-hoc în magazie de piese de schimb pentru S.M.A. fără ca cineva să se îngrijească să dea în loc alt spațiu.

Cum colaborați cu instituțiile culturale-artistice din jur?

Cum apreciați activitatea de la Casa de cultură a studenților?

Firavul club exilat într-un colț singuratic

După Congresul al IX-lea al U.T.C. s-a trecut și în județul Hunedoara la înființarea cluburilor pentru tineret. Comitetele municipale, orașenești și comunale ale U.T.C. s-au consultat cu directorii așezămintelor de cultură, s-a convenit asupra spațiilor care urma să fie destinate cluburilor, au fost întocmite programe de activitate și, în sfîrșit, au avut loc chiar și deschideri festive cu asistență numeroasă.

Hunedoara, unul din așezămintele culturale ale tineretului funcționează la casa de cultură. Cum în sala respectivă mai rulează filme, se țin seîdinte, au loc activități de genuri diverse, se înțelege că firavul club al tinerilor, exilat într-un colț, trăiește printre picături.

HUNEDOARA

numai „clubul tineretului” nu se poate numi. Din această cauză clubul tineretului a murit la nici două luni de la înființare. Din aceste exemple de am dat doar cîteva, dar ele sînt mai numeroase — rezultă că aceste „cluburi ale tineretului” sînt un fel de cenășărie ale așezămintelor culturale, neluate prea mult în seamă, așezate în locurile cele mai vitregue, numai așa ca să fie.

O pădere similară ne împărtășea Octavian Bogdan, secretar cu propagandă la Comitetul municipal Deva al U.T.C. El evidențiază și un alt fenomen: prin punerea la dispoziție a unui anumit spațiu, conducerea de așezămintelor de cultură se consideră absolvite de orice altă îndatorire. Ele consideră aceste cluburi ale tineretului ca o unitate apurată. Din această cauză nu e asigurată baza ma-

terială a cluburilor pentru tineret deși așezămintele de cultură care le găzduiesc dispun de ea (ilustrativ pentru ceea ce spunem este „cazul” televizorului de la clubul sindicatelor din Deva: în loc să fi fost pus la dispoziția tinerilor, el stă în biroul directorului). Salariile acestor cluburi refuză să acorde de ceea ce s-ar putea numi „asistență tehnică” necesară. Seara, cînd de fapt activitățile la club ar trebui să înceapă, aceștia se îmbracă și pleacă: „bună seara și decuzați-vă, spun ei. Noi ne-am terminat programul!”

O oarecare confuzie există și în privința profilului acestor cluburi. În unele locuri ni s-a spus că ele trebuie să așezăminte pentru tineri (jocuri de club, tenis, etc.). În altele există convingerea că cluburile pentru tineret trebuie să desfășoare doar activități educative și de informare. Mai apropiat de cerințele tinerilor de profilul pe care trebuie să-l aibă un club al acestora, ni se pare formula înfîntată la Petroseni. Dispunînd de un spațiu adecvat în casa de cultură, la clubul tineretului se organizează activități complexe, atractive. Se poate juca remy, șah, billiard, tenis de masă, dar aici au loc și întîlniri cu oameni de știință, artă și cultură, dezbateri pe diverse probleme, proiectii de diafilme, audii muzicale, vizionări la televizor.

PRO ȘI CONTRA

Cel de al doilea Salon național al cărții primăriei și de zi numeroși vizitatori. Interesul de aparițiile editoriale ale anului trecut nu mai puțin de posibilitățile realizării aceluia dialog necesar, de o parte și de cealaltă parte, cu autorii și editorii. Desigur, preferințele trecută dintre cititori se pot îndrepta către un volum sau altul, importanță rămîne însă prezenta tot mai completă și necesară a cărții, indiferent de domeniu. În universul nostru de preocupări, recomandăm de acest, atât celor care au vizitat de la Salonul, el și celor ce-l vor vizita, o serie de apariții, așezîndu-le scurte autografe selectate fie din opera propriu-zisă, fie din prefața sau cuvîntul înainte al volumelor, fie comunicate la cererea noastră.

„Renașterea — Umanismul și dialogul artelor”, Editura Albatros. Cîtele pe care vine umanismul în cultura europeană sînt vechi și lungi. Ele pornesc de la greci, dintr-o înțelegere nimitoare a sensului existenței, fixat între forțele lumii de prezența echilibrată, luptătoare, a omului.

„VIRTELE TIMPULUI” — GEORGE MACOVESCU — Editura Cartea Românească. „Privesc uneori cu ochii minții trecutul trăit de mine și îl compar cu reflectarea lui în prezent. În această măsurare, îmi iau rezerva necesară de subiectivism, de o parte și de cealaltă și mă strădun să înăbuș tot ce ar fi ură sau pînă înfrînșare, fără căutarea tinerii. Nu pot însă să nu constat că, voit sau nevoit, prezentarea trecutului lasă uneori de o parte aspecte dramatice și păstrează numai parfumul, un fals parfum.”

ZAHARIA STANCU — SCRIERI vol I și II (Editura Univers). „Am crezut, și continui să cred, în puterea de influențare a literaturii, în folosirea pe care literatura le poate aduce celor mai nobile teluri ome-

AUTOGRAFE ÎN SALONUL CĂRȚII

ZOE DUMITRESCU-BUȘULENGA — „Renașterea — Umanismul și dialogul artelor”, Editura Albatros. Cîtele pe care vine umanismul în cultura europeană sînt vechi și lungi. Ele pornesc de la greci, dintr-o înțelegere nimitoare a sensului existenței, fixat între forțele lumii de prezența echilibrată, luptătoare, a omului.

ZAHARIA STANCU — SCRIERI vol I și II (Editura Univers). „Am crezut, și continui să cred, în puterea de influențare a literaturii, în folosirea pe care literatura le poate aduce celor mai nobile teluri ome-

ALEXANDRU ODOBESCU — „Pseudokinetos”. Ediție îngrijită de G. Pionescu. Ilustrații de Done Stan — Editura Minerva. „De cu zorile, atunci cînd roua stă încă animată pe firele de iarbă, ea s-a pornit de la

MARIAN POPA — DICTIONAR DE LITERATURĂ CONTEMPORANĂ — Editura Albatros. „Rog să se citească această carte nu ca un roman. Mai rog ca aceeași carte să fie citită nu numai prin greșeli, care nu-mi aparțin mie întotdeauna, ci și prin ceea ce este bun și nou în ea.”

În condiții asemănătoare, două localități vecine, Cristian și Vulcan, din apropierea unui mare oraș, Brașov, duc totuși o viață culturală diferită. Concluzia, în urma acestor constatări (vezi nr. 7053 al ziarului nostru din 20.I.1972, articolul „Cum procedeză organizația U.T.C. cînd experiența pozitivă nu face vizite de curiozitate”, trebuie să fie exprimată de către cele două organizații U.T.C. din comunele învecinate și a căror membri sînt principalii beneficiari ai manifestărilor culturale-educative. Vineri 21 ianuarie a.c., în sala căminului cultural din Cristian, a avut loc analiza organizației U.T.C. Iată părerea utecistilor, exprimată de cîteva dintre ei, despre felul cum au acționat ei înșiși, despre activitatea culturală din comună:

Ion Șoană — secretarul comitetului comunal al U.T.C.: „Pînă acum organizația U.T.C. s-a lipsit de bună știință de existența unei instituții culturale de bază, cu rosturi educative bine precizate în viața obștească a comunei noastre. Spun „sprîjinul” deoarece sprîjinul, și colaborînd cu cîrmaci, trebuie să așezăm un sistem educativ, ne sprîjinim de fapt pe noi, tineretul satului. Unii tineri frecventează mai des căminul cultural, dar nu de pe poziția unui mare artist, nu de pe poziția de educația sa și a altora, fiindcă cel care intră într-o instituție culturală să joace poker și zaruri, să creeze dezordine și indisciplina în serie de dans, să spargă geamurile sau să rupă caricaturile de la gazeta satirică nu pot fi, în nici un chip, exponenții organizației U.T.C. Datorită faptului că în cadrul căminului cultural și organizația U.T.C. nu a existat o punte de legătură, o unitate de acțiune, că noi, utecistii, nu am transformat brigada artistică de agitație sau clubul tineretului în forme concrete de educație, căminul cultural care dispune de o bogată bază materială (numai inventarul instrumental muzical are o valoare de 70000 lei), a devenit o sală mare de dans sau remy, iar la sfîrșitul săptămîinii o sală de dans. Prin aceste activități, rentabile, căminul cultural are la extrabuget, într-un an, un cont de 68000 lei, lucru care îi permite să-și înlocuiască de fiecare dată geamurile și mobilierul spart de tinerii indisciplinați. Întrebarea este: suplinește acest cont efectele educative pe care trebuie să le urmărească în acțiunile sale căminul cultural? Nu! Aici, vîna cea mare o purtăm noi, organizația U.T.C., fiindcă tinerii în cauză sînt membrii organizației noastre. Într-adevăr, planurile de muncă aflate în seful de la sediul sînt foarte bogate în... propuneri, dar nici una dintre acțiunile închise acolo nu a fost scoasă din litera neînțeleasă a tinerii. Motive serioase, scuze nu pot exista; avem aceleași condiții ca vecinii noștri de la Vulcan, dar sîntem departe de ei!”

ADINA VELEA corespondentul „Scinței tineretului” pentru județul Brașov. „O pădere similară ne împărtășea Octavian Bogdan, secretar cu propagandă la Comitetul municipal Deva al U.T.C. El evidențiază și un alt fenomen: prin punerea la dispoziție a unui anumit spațiu, conducerea de așezămintelor de cultură se consideră absolvite de orice altă îndatorire. Ele consideră aceste cluburi ale tineretului ca o unitate apurată. Din această cauză nu e asigurată baza ma-

Dumitru Constantin: „Lucrez de la mecanic la Fabrica de cărămizi din comună. Sînt din județul Argeș dar, absolvind școala profesională, mi s-a repartizat acest loc de muncă. Locuiesc la căminul fabricii „Muncitorul” dar consider Cristianul ca pe satul meu. După trei zile am simțit nevoia să merg la căminul cultural, să-i cunosc pe tinerii satului. Nu l-am găsit decît pe cel care frecventează bodega și cofetăria care are cîniac în frigider! Aceștia sînt tinerii din Cristian? Sîntem 20 de muncitori, absolvenți ai școlii profesionale care locuim de 6-8 luni la căminul fabricii, nu am reușit să ne cunoaștem cu cel din sat nici astăzi. Am încercat să-l invităm în casă, pe el, la activitățile pe care le organizăm la clubul tineretului și împreună cu tovarășii directorului am hotărît organizarea unui concurs de recitări în cinstea semicentenarului U.T.C. Organizația U.T.C. din sat nu a răspuns la chemarea noastră. Dacă am văzut că rămîn „surzi” la apelurile noastre, împreună cu

ostășii am format o echipă de cântărire populară, cu un repertoriu din toate regiunile țării. De ce numai noi „străinii” — deși nu ne mai considerăm străini, sîntem de acum ai satului — considerăm că avem o serie de îndatoriri și față de sat, nu numai față de fabrică, organizăm activități culturale, iar tinerii din sat vin doar la film sau să joace șah? Cred că or-

ganizația U.T.C. ar trebui să-și învețe pe tinerii cu să beneficieze mai din plin de această instituție culturală complexă. Sîntem cu toții, de exemplu, că comitetul comunal U.T.C. și-a exercitat rolul educativ. În cazul unui tînar indisciplinat, Daneș Ioan, cerînd postului de miliție, cînd acesta a spart geamurile căminului cultural să fie amendat cu 500 lei Daneș Ioan nu este un element needucabil, dacă stătea de vorbă cîneva cu el, dacă ar fi fost comandat spre calificare unei întreprinderi, tînarul nu oțerea în continuare un prost exemplu satului. Sînt aici, la noi, atîtea terenuri virane pe care le putem amenaja noi, tinerii, și transformăm prin muncă patriotică în tot atîtea terenuri de sport; apoi ar trebui să ne ocupăm mai mult de înfrumusețarea comunei, să se vadă prezența noastră aici, chiar dacă jumătate din noi nu lucrează aici. La căminele de locuit sîntem cîteva care dorim să ne gospodărim, să păstrăm o ambianță civilizată, să creăm un „club de casă”, un televizor, o poliță cu cărți,

nu e niște colecții de stare și reviste. Pe de altă parte am vrut să luăm legătura cu organizația U.T.C., dar ni s-a răspuns că aparținem direct de comitetul județean U.T.C. Brașov. Trebuie să spun că nu ducem o viață de organizație normală, cotizația, cea mai elementară îndatorire a unui utecist — a rămas nepălită de cîteva luni; elt vom rămîne suspendați în acest provizorat? Noi am vrea să activăm alături de cei de aici, să ne u-

min eforturile pentru a snori eficiența vieții de organizație” P. Minăstireanu — profesor, secretar al organizației P.C.R. din școlile „Nu sîntem vrut să mă evoc aici condițiile grele în care trebuie să-și desfășoare activitatea, subliniez, culturală, un cadru didactic cu 25-30 de ani. Școala satului trebuie să îndeplinească și funcția de cămin cultural. Scoțeam băncile afară ca să prezentăm o piesă de teatru sau un cor școlar. Astăzi, cadrele didactice și-au sporit în amfimdouă. Organizația U.T.C. a școlii, alături de cele cinci organizații de tineret din sat, ar trebui să desfășoare o rodnică activitate obștească. Invățătorul școlii este și învățătorul satului. Rosturile. Într-un învățător sînt bine precizate în cadrul căminului cultural unde, după amiază ar trebui să schimbe tablă cu scena, laboratorului școlar cu cercurile de învățămînt ideologic sau de cultură generală. Sub un alt aspect neavîsimul, inexistent în comuna vecină, creează două vieți paralele, iar cel care îl practică rămîne sterp în amfimdouă. Spun acest lucru fiindcă din cel 14 utecisti, cadre didactice, proaspăt absolvenți, doar 4 s-au fixat la noi în sat. De ce? Să-l ajutăm să se stabilizească aici, să trăiască în mijlocul obștii!”

Corneliu Băncu — directorul școlii generale din Vulcan: „Vă propunem în numele școlii, al organizației de partid al tinerilor din Vulcan să organizăm de acum înainte o serie de acțiuni culturale-educative comune; să unim scenele celor două cămine culturale și să tragem larg cortina în fața publicului!” Analiza pe care organizația U.T.C. s-a hotărît să o facă propriul sale activități, a lipsurilor numeroase ce s-au manifestat în acest domeniu de care au numai comitetul U.T.C. se face vinovat — a scos în evidență mijloacele, resursele care pot fi din plin utilizate, a apelat, după cum s-a văzut, la experiența cîștigată de alții. Aspirmea criticii ca și îndicarea principalelor sarcini ce trebuie urgent rezolvate sînt, deocamdată, singurele garanții că angajamentele, promisiunile vor fi de această dată respectate. Vom reveni în mijlocul tinerilor de la Cristian pentru a-i vedea la lucru!”

DE RECITAT LA ÎNTÎLNIRILE UTECISTILOR

DINTR-O POSIBILĂ ANTOLOGIE A POEZIEI PATRIOTICE ȘI DE DRAGOSTE PRIMELE IUBIRI de Nicolae Labis

Steaua polară pe cer, departe, În scurgerea timpului nu are moarte, Statornic arde în orice seară, Capăt de osie, steaua polară. Stelele, lumile, roiri astrale Sa-nvîr în jurul osiei sale. Sobră-armonie pururea vie, Nebună-căntă putere-n tîrie.

Osie-a lumilor, dacă te-ai rupt, Lumile cad huridul dedesubt, Ce-nvălmășite de țări glocouri Lumile cad fulgerate în goluri! Îngrozitoare schimbare atunci: Floarea vulcanilor crește din pungi, Pale se sting ale lucrilor fiori, Miori, vegetale, sulfete, miori.

Arde o stea între multele stele, Arde pe ceruri și pe drapele, Capăt de osie — roșia stea — Osia trece prin inima mea. Osia-mi se-nvîrte pe osia dură

Expoziție de acoperișuri de case

După cum se știe, Salonul cărții a prilejuit și continuă să prilejuiască o serie de manifestări menite, așa cum subliniam și mai sus, un contact nemijlocit între editori și autori, pe de o parte, și cititori de cealaltă parte. Am comentat în paginile ziarului simpozionul „Locul și importanța cărții sociale-politice în etapa actuală”, și ne facem o datorie în a consemna acum „Seara Minerva”, în care producția Editurii Minerva a fost discutată de către profesori și studenții de la Facultatea de limbă și literatură română din București, intitulînd „Cartea de artă” sub egida Editurii Meridiane, acțiunea Editurii Militare legată de profilul colecțiilor „Columna” și a seriilor „Memorii de război” și „Fii ai neamului românesc”, ca și cea a Editurii „Albatros” privind colecțiile și seriile editurii etc. Se poate însă observa că, cel puțin la două din aceste manifestări — simpozionul Editurii politice și intitulînd „Cartea de artă” — cititorii obișnuși au absentat, participanții fiind mobilizați din rândurile editorilor, bibliotecarilor și elevilor unei școli de librării, iar „dialogul editor-cititor” atunci cînd s-a urmărit cu adevărat asta și nu o vagă curiozitate pentru cumpărătorul și cititorul de carte, a constatat în expuneri și proiecte de viitoare apariții. Este semnificativ totuși că un dialog mult mai fructuos între cititori și editori se poartă în fața standurilor (de neînțeles, mai sîrăce ca în primele zile) din Salonul găzduit într-una din sălile mai puțin „spațioase” ale sălii Dalles.

MARIAN POPA DICTIONAR DE literatură română contemporană

Cîte un zid de casă veche și un cîine. Cîte doi-trei copii singuraci. Cîte o catină și un pisic. Dar mai ales pitorești acoperișuri cu olane ce „cad” în panțele repezi; iată imaginile stereotipe înfîntate în expoziția studenților anulului II, al Facultății de desen din cadrul Institutului „N. Grigorescu” realizată în urma practicii de vară a anului 1971, la Sighișoara (Sala Kallinderu), pe care o potî numi fără teamă de a spune un neadevăr „expoziție de acoperișuri de case”. Nu despre realizarea plastică vrem să vorbim, situată pe alocuri, la și sub nivelul celei mai banale expoziții școlare, ci despre obiectivele, menirea și eficacitatea practicii studențești. Sîntem cu toții că Sighișoara e un oraș pitoresc. Este mai mult decît atât și alegerea sa presupunea totuși un scop, posibilitățile unice în felul ei de a adînci probleme de compoziție și constructive, de a surprinde specificul unui oraș în creștere într-un îndepărtat timp istoric și totodată contemporan, de a sublinia contraste semnificative. Dacă nu putem vorbi de „interpretare”, deși nu ni se pare exagerată pretenția, fiind vorba de viitori profesioniști, nu putem vorbi în schimb nici de „analiză”, de „cumiți” dar temelnic studiul. Este limpede pentru oricine că această practică nu s-a supus nici unui criteriu ordonator, nici unui dezerat urmărit în primul rînd de către pedagogi, ci a constituit numai un soi de excursie turistică în care studen-

George Macovescu VIRTELE TIMPULUI

ZAHARIA STANCU POEZII

CONSTANTIN STOICIU

CUM VOM CONSTRUI IN ANII URMATORI PENTRU DECENIILE URMATOARE

Faima și pricepera constructorilor români au trecut de mult hotarele țării. Trei aspecte sînt semnificative în acest sens. Primul, deși constituie o performanță mai veche, rămîne totuși neegalat pînă la ora actuală: la construirea celor două coșuri de fum ale centralei termoelectrice de la Mintia, de peste 200 m. înălțime, tehnicienii români au doborât toate recordurile mondiale în ceea ce privește ritmul de execuție. Ei au reușit să avanseze zilnic cu 3,2 metri. Al doilea: la Expoziția internațională de materiale de construcții deschisă la sfîrșitul anului trecut la Praga, juriul — luînd în considerație toate criteriile de participare — a acordat stîndului României, premiul I. În

sfîrșit, un al treilea, de dată recentă: la Expoziția internațională pentru idei, invenții și inovații, o invenție românească în domeniul construcțiilor a obținut medalia de aur „Europa”. Construcțiile reprezintă un sector de care practic beneficiază toate domeniile vieții sociale și economice și care la rîndu-i înglobează realizări din aproape toate ramurile industriale. Volumul investițiilor în actualul cincinal mărește o dinamică puternic ascendentă. E de ajuns să evidențiem, de pildă, că în 1975 el va reprezenta, în cifre absolute, aproape dublul celui din întreaga perioadă 1951—1955.

buie ca de acum înainte să avem o altă viziune asupra noțiunii. Această noțiune de acum înainte, elementele prefabricate vor avea un grad sporit de finisaj prin însăși tehnologia de fabricație, dar mai ales grație noilor materiale utilizate. Din specialități au în vedere și alte aspecte legate de robustețe și aspectul construcțiilor. „Ne vom preocupa — ne spune ing. Elena Popăscu, șefa secției plan-cercetare din Ministerul Construcțiilor Industriale — de găsirea celor mai eficiente posibilități de combatere a coroziunii betonului. Mărirea durabilității elementelor de beton și beton armat la acțiunea apelor naturale și la agresivitatea marină, impune elaborarea unor cimente adecvate, a unor finisaje anticorozive. De menționat că nu numai contactul direct cu apă și atmosferă ce conține apă sub formă de aerosol. În acest caz, se va solicita atenția asupra peretelui este tratată cu un strat mai subțire de un milimetru dintr-o pastă, denumită GIPAC. Această invenție românească oferă posibilitatea de a realiza tapete în culorile preferate și la un cost redus. În același timp,

De la „bibliotecile de proiecte” la „fabricile de case”

Ceea ce reține în primul rînd atenția în sectorul construcțiilor, este faptul că alături de ritmurile înalte din punct de vedere cantitativ, pînă în 1975 se va face o adevărată cotitură în ceea ce privește calitatea. În acest sens, directorul sectorului de îndrumare și sinteză pe ramura construcții-montaj din cadrul Ministerului Construcțiilor Industriale, ing. Traian Bigan, remarcă: „Pentru atingerea scopului final și anume creșterea eficienței economice a investițiilor prin scurtarea duratei de execuție și diminuarea costurilor, un accent deosebit se pune pe contribuția cercetării și proiectării. Cercetătorii și proiectanții vor pune la îndemna executanților proiecte care să includă cele mai avansate concepții de alcătuire a structurilor, metode, tehnologii de execuție și materiale noi”.

pînă în anul 1975 prefabricatele vor începe să fie utilizate și la clădirile etajate. De altfel, unul din obiectivele majore pe care cincinalul le pune în fața constructorilor, constă tocmai în transformarea șantierelor în unități de montare a elementelor

produse în serie de fabrici sau ateliere centralizate. Aproape jumătate din construcțiile ultimului an al cincinalului vor fi executate din prefabricate. Se cuvine aici o precizare: dacă astăzi prin prefabricate înțelegem doar pereții din beton, tre-

O ÎNTREBARE LA CARE NU EXISTĂ RĂSPUNS AFIRMATIV!

Ridicarea permanentă a gradului de confort al locuințelor reține în mod deosebit atenția cercetătorilor și proiectanților. Deseori, în fața fiecărui om de a locui, implică o serie de factori începînd cu execuția propriu-zisă a construcției și încheind cu aspectul estetic.

care masele plastice le oferă pentru realizarea unor armonii de culori tinînd cont de cele mai noi recomandări ale psihologilor și specialiștilor în igienă.

● O creștere sensibilă a gradului de confort și a ambianței încăperilor se va realiza pe seama utilizării în tot mai mare măsură a maselor plastice. În locuințe și obiective social-cul-

ture ct și în construcțiile industriale, își vor face apariția ușile și ramele de ferestre din P.V.C. care vor înlocui pe cele din lemn și metal. Introducerea cupolelor din materiale plastice va permite asigurarea unei cantități corespunzătoare de lumină în încăperile industriale, ca și efectuarea unei ventilații adecvate. Nu numai ca aspect, dar și ca roluri funcționale și proprietăți, acoperșurile din poliesteri armate cu fibre de sticlă vor intra în categoria materialelor beneficiare. Același poliester se vor utiliza și la fabricarea de obiecte sanitare sau cabine sanitare complete. Să mai adăugăm la cele de mai sus și oțelurile și dalele din P.V.C., mochetele pe bază de fibre sintetice și vom avea o imagine de ansamblu a posibilităților pe

Unde începe și unde se încheie confortul?

Isi continuă ascensiunea, începînd nu de mult, tapetele semilavabile alcătuite dintr-un suport de hirtie acoperit cu o peliculă de polimer.

● „Construcții — ne spune inginerul Emanuel Popescu — seî de secție în Ministerul Construcțiilor Industriale — privește cercetarea și studiul și proiectarea realizării cărui trebuie să colaboreze toți factorii interesați nu poate lăsa de o parte acei imens potențial de creație și concepție pe care-l reprezintă facultățile de specialitate. Colaborarea cu institutele de învățămînt superior din Iași, Timișoara și Cluj s-a dovedit fructuoasă. De aceea o vom amplifica în viitor”.

IOAN VOICU

CARNETUL ROȘU NE VA ÎNSOȚI ÎN VIAȚĂ

Sala de festivități a clubului „Gheorghe Doja” din orașul Sf. Gheorghe. Cincizeci de tineri sînt sîrbătoriți cu prilejul unui moment simbolic: înmînarea carnetului roșu de utecist. Iau parte peste două sute de membri ai organizației, elevi ai școlilor generale, ai liceelor și școlilor profesionale, muncitorii de la Uzinele textile „Oltul” și de la alte întreprinderi din județul Covasna. Acest eveniment solemn este deschis prin întonarea patriei „Tricolor”, în timp ce privirile se înalță pline de dragoste spre drapelele patriei și partidului, ai organizației rașenești U.T.C., proclamate majestuos pe fundalul scenei.

Sala de festivități a clubului „Gheorghe Doja” din orașul Sf. Gheorghe. Cincizeci de tineri sînt sîrbătoriți cu prilejul unui moment simbolic: înmînarea carnetului roșu de utecist. Iau parte peste două sute de membri ai organizației, elevi ai școlilor generale, ai liceelor și școlilor profesionale, muncitorii de la Uzinele textile „Oltul” și de la alte întreprinderi din județul Covasna. Acest eveniment solemn este deschis prin întonarea patriei „Tricolor”, în timp ce privirile se înalță pline de dragoste spre drapelele patriei și partidului, ai organizației rașenești U.T.C., proclamate majestuos pe fundalul scenei.

Cu puțin timp în urmă am fost invitat la o adunare generală a organizației U.T.C. de la întreprinderea poligrafică din Deva. Pe drum mă încercam să mă gândesc la ceea ce mă aștepta. Pînă în acel moment auzisem numai lucruri bune despre tinerii întreprinderii, care zi și noapte stau de veghe pentru a pune la îndemna cititorilor lumina cuvintului tipărit. Portarul m-a îndrumat spre unul din birourile care găzduiau adunarea. În mica încăperere se aflau neci de tineri, toți uteciști întreprinderii. Seauunele erau puține, așa că cei mai mulți stăteau în picioare. În sala iam recunoscut imediat, alături de uteciști, pe directorul întreprinderii, pe secretarul organizației de partid, pe cîțiva maiștri și muncitori vîrstnici. Mi-am dat seama, chiar și numai observînd această prezență, că ceva se întimplase.

CALITATEA DE UTECIST ÎN DOUĂ IPOSTAZE

Pentru a înălța clipa de azi la cea mai înaltă treaptă a gloriei, print-o sugerare a punții tricolore care leagă generația tină de înaintași, de comunități de acum peste trei decenii, BELA SZABO, membru al partidului comunist din ilegalitate, le-a înfățișat tinerilor cîteva din etapele activității sale revoluționare. Legăturile sale cu organizația de tineret în anii negri ai ilegalității și lupta eroică dusă de aceasta pentru furtarea osurilor, împlinite azi. De aceeași căldură manifestare, urări de succes și îndemn la noi izbîni, și fost însoțit actul înmînării carnetului roșu și din partea fratilor mai mari, uteciști cu un bogat stagiul de activitate, ca și de către cei mai tineri și ai patriei, purtătorii cravatei lor roșii.

ai Uniunii Tineretului Comunist și-au exprimat la rîndul lor mulțumirea și recunoștința de a fi fost apreciați ca demni purtători ai acestui simbol al angajării revoluționare. Ei au adăugat acestor mulțumiri hotărîre și angajamentul solemn de a nu-și precupeți eforturile și elanul tineresc pentru a se integra cu cinste în întreaga activitate a organizațiilor din care fac parte, contribuind la împlinirea cu noi succese, în întreaga muncă politico-educativă, a mărețului eveniment din istoria organizației — semicentenarului creației U.T.C.

— Depășind vîrsta de utecist — l-a asigurată și Ion Eșeanu, la sfîrșit — nu înseamnă că mă despărț de organizație. Voi rămîne pentru voi același prieten, același coleg devotat, imi voi oieri încheie activitatea de utecist. Ne-am gîndit să-l felicităm și să-i oferim un cadou. Așa o-bisnuim noi.

„Laminatorul” Foto: O. PLECAN

M. NICOLAE

B. ALEXANDRU

Consecvență în muncă

(Urmare din pag. 1)

crările la timpul cel mai potrivit, urmînd îndeaproape sfaturile noastre de specialitate. Și unitatea s-a îngrijit să le asigure cele mai bune condiții de lucru: arături și însămînțări de calitate, semînțe bune, îngrășăminte suficiente, practică mecanică efectuată la vreme, combaterea dăunătorilor ș.a.”

narea generală hotărîse ca plata s-a făcut tot la tona de produs, modul de calcul fiind asemănător cu cel de la cultura sfeclii de zahăr. Același echipa nr. 1 a reușit o audacioasă producție de 89 hectare, din care 31 hectare în sistem iriga-tiv. Producția medie planificată — 4 600 kilograme. În final s-au recolat însă 479 tone, adică 5 376 kg. de pe fiecare hectar. Tarif per tonă a fost stabilit la 317 lei. Și aici, ca și la sfeclă, la recoltare s-au întimplat aceleași fenomene care au diminuat veniturile directe ale celor 24 de cooperatori. Pentru a arăta voința de a lucra mai bine, prezentativ pentru marșul muncii, a încercat să realizeze o producție medie de 32 288 lei. Pentru a afla tariful per tonă o simplă operație de împărțire a fost suficientă, rezultînd 85 lei. Lucrînd foarte bine suprafețele re-partizate, s-a amintit echipa a realizat o producție medie de 52 308 kilograme la hectar, adică a predat cooperativii un total de 566 tone, și nu 381 tone cit se angajase. Pentru cele 566 tone, cei 24 de cooperatori urmau să primească suma de 48 110 lei, care să se împartă pe fiecare membru în funcție de cantitatea muncii depuse în timpul anului. „Aceasta era suma ce se cuvenea echipei dacă membrii ei executau în întregime toate lucrările. Ce s-a întimplat însă? Tocmai în perioada de recoltare, echipa nr. 1 a întreprins foarte mult cu strînsul roadelor, mulți cooperatori lipsind — ne spune inginerul șef. Pentru a preveni pînă pierderile, am fost nevoiți să reparam brațe suplimen-tare la recoltat. Normal, acestea au fost plătite cu o parte din banii ce se cuveneau echipei nr. 1. Astfel se face că suma care a fost repartizată celor 24 de membri ai echipei a scăzut la aproape 36 000 lei. Totuși, și în aceste condiții, membrii cooperatori au încasat sume frumoase, care i-au mulțumit pe deplin”.

Si la cultura porumbului

În mijlocul elevilor din comuna Mugureni, județul Prahova. Foto: O. PLECAN

repara. Cercul tehnico-aplicativ, creat în școală, completează, cred, practica în procesul de învățămînt. Condus de un tehnician de specialitate, cercul facilitează elevilor dobîndirea unor deprinderi în acest sens. Se mai ridică, însă, și următoarea problemă: avem noi profesorii capabili să pregătească economistul modern? Scotesc că în momentul de față liceul poate fi făcut răspunzător de evoluția corpului său profesional. Pentru că, din punctul de vedere al încadrării ei, nu este tratat ca o instituție periferică. Dimpotrivă. Avem un corp didactic pentru care putem fi învidiați: 5 profesori cu gradul I, 6 profesori cu gradul II; alți 8 înscrisi pentru examenele de gra-

Prof. Alexandru Petcu, directorul Liceului economic din Brăila: Consider obligatoriu ca fiecare liceu să persevereze pe linia optimizării dotării laboratoarelor și atelierele, încît tehnica modernă să-și spună cuvîntul în școală. Trebuie să fim lucizi și să înțelegem că unitățile nu pot asigura elevilor, în toate cazurile, o practică efectivă. Și aceasta pentru motivul că practica elevilor poate perturba fluxul lucrărilor, iar, pe de altă parte, a învăța pe mașinile unităților productive presupune uzura acestora și, nu în puține cazuri, dereglarea lor. Or, în școală, în scopuri didactice, includem uzura și stricarea mașinilor, înlocuirea lor cînd este nevoie. Aceasta este condiția particula-

PREGĂTEȘTE LICEUL ECONOMIC UN ECONOMIST MODERN?

de, 6 profesori de specialitate care vin din producție cu o vechime între 5 și 15 ani în muncă de economist, cîțiva absolvenți ai A.S.E. — vîrsturi ale ultimelor promoții. Am depășit deci stadiul bunei încadrări a cadrelor: avem acum alte probleme. Dacă vrem să-i formăm pe elevi ca programatori, de pildă, urmează să ne formăm profesori programatori foarte buni; chiar și la disciplinele de cultură generală avem pretenția unei profilări pe specificul liceului economic. Mai exact, dorim colaborarea interdisciplinară, vehicularea experienței pedagogice, perfecționarea în specialitate. Toate în scopul omogenizării corpului didactic.

Prof. Cornelia Manoliu, director, Liceul economic din Constanța: Deși sîntem la început, laboratorul nostru a fost utilizat cu o mașină Felix, pe lângă cele 27 mașini de calculat Electro-Mureș și 23 mașini de scris. Nu sîntem încă în măsură să spunem că avem condiții să transferăm întreaga practică în școală. Și nici nu trebuie să ne propunem să-i izolăm pe elevi de întreprinderile care vor fi viitoarelor lor locuri de muncă. Deci și în viitor va trebui să îmbinăm practica din laboratoarele și atelierele școlii cu cea din unitățile productive. În această lumină, mi se pare nepotrivit ca școala să fie pusă în situația de a se „lupta” pentru obținerea locuri-

lor de practică. Cel puțin în ceea ce ne privește, întîmplîm o asemenea rezistență. Am fost nevoiți, din această cauză, să ridic problema și într-o plenară a Comitetului municipal de partid. În plenară, primul secretar al Comitetului județean de partid, tovarășul Vasile Vilcu, a precizat că producția nu trebuie să fie un secret pentru elevi, că întreprinderile au datoria să-și deschidă porțile încît tinerii să le poată vizita și cunoaște încă din anul de școală.

Prof. Valeria Macovei, director adjunct la Liceul economic din Iași: M-aș referi la un aspect, poate nu de prim ordin, dar legat de ceea ce includem la capitolul: pregătirea completă a viitorului economist. Am în vedere înfierea elevilor în lucrările de secretariat, de stenografie, de dactilografie. În școală există un cabinet de dactilografie dotat cu 40 de mașini de scris; profesora de specialitate, foarte bine pregătită, a avut inițiativa ca, în afara cunoștințelor ce se preda tuturor elevilor, să pregătească o grupă de elevi care vor putea să execute lucrări importante. Prin aceasta sîmbinez, ca economistul nu trebuie să apleze în producție la alți profesioniști pentru executarea lucrărilor ce li sînt încredințate, el fiind în stare să îndeplinească toate operațiunile ce se impun, pînă la finalizare.

cu ce elevi lucrăm. Din acest punct de vedere pot spune că în ultimul an s-au îndreptat spre liceele noastre candidații foarte bine pregătiți, care cunosc mai bine profilul liceelor, profesurile ce pot fi însușite aici. Dar e foarte important și cu ce profesori lucrăm. Nu pot afirma că în liceul nostru nu lucrăm cu profesori buni, ca pregătire profesională. Ceea ce ne lipsește, este echilibrul experienței. Fiind liceu de specialitate, avem nevoie de profesori cu experiență atît la disciplinele de cultură generală, cît și la cele de profil. Or, în liceul nostru două catedre de bază — cele de matematică și fizică — sînt încadrate cu foarte tineri profesori, bine pregătiți în specialitate, dar lipsiți de experiență pedagogică. Deci, din punct de vedere metodic, nu pot cîștiga experiență în cadrul catedrei. Și asta este rău. Scotesc că Inspectoratul școlar ar trebui să țină seama și de acest criteriu

la încadrarea școlilor cu personal didactic. Prof. Ioan Rusu, director al Liceului economic din Cluj: Sînt mașini ce pot fi aduse în școală și atele care pot fi utilizate doar în unități de profil. În dotarea școlii noastre încă mașini noi și unele de tip mai vechi, dar modernizate, toate utile procesului de învățămînt. Am știut să profităm de faptul că în Cluj există un centru de calcul. Orarul de practică e făcut în așa fel încît elevii să poată merge la acest centru, să se înfiere în domeniul respectiv de lucru. Depine, cred, foarte mult de conducerea unei școli, ce, cît și cum lucrează elevii în orele rezervate practicii.

Asadar, liceul economic se preocupă ca absolutul său să se poată integra ușor și rapid în activitatea de economist cu pregătire medie. El primește producția cu sollicitudinile? Răspunsul formează obiectul unui alt articol.

Ing. IOSIF GURĂȘMARE: „Inițiativa l-a cîștigat fără rezerve”.

(Urmare din pag. 1)

Am plecat de la convingerea noastră

TINERII SINT IN STARE SA MUNCEASCA MAI MULT SI MAI BINE.

Idea a fost a celor de la S.M.M.U., ne-a intimpinat secretarul comitetului U.T.C. pe nume CONSTANTIN NEGULESCU. El a spus gindind primii la o optiune speciala in cinstea Semicentenarului U.T.C. consacra mobilitatii tinerilor la indeplinirea sarcinilor ce revin intrerilor noastre...

ION CAZACU: „Inițiativa utecistilor exprima capacitatea lor de a se însura în cerințele etapei în care ne aflăm”.

Ne-ar conveni să mergem! Ma amănuntul acțiunilor ce vi le propunem.

Intrearea la care ne-am gindit este mentala nu numai să confere un cadru cit se poate de material, o direcție foarte precisă acțiunilor îndreptate în acest sens, mai mult sau mai puțin noi, și de asemenea, posibilitatea evaluării rezultatelor dobîndite. Sistem preocupat să determinăm participarea susținută a tinerilor la realizarea și depășirea producției marfă și globale, la creșterea indicatorului de productivitate, la reducerea rezerbelor și remanierilor, lichidarea...

GHEORGHE ILONA: „Scule aprovizionate ritmic și de bună calitate. De aici s-a pornit cînd am decis să trecem la fapte”.

Am întrebât: CUM APREȚIAȚI VALOAREA INIȚIATIVEI?

Ni s-a răspuns în același mod: UN ACT DE RĂSPUNDERE FATĂ DE PROGRAMUL DE PRODUCȚIE AL UZINEI.

Ing. MIRCEA POPA — Erou al Muncii Socialiste, director general al Grupului de Uzine Reșița: „Bucuria mea de conducător se conjugă cu satisfacția comunistului...

nim abaterile de la disciplină. Faptul că organizația U.T.C. și-a asumată declarată această obligație constituie un semn al maturității sale politice”.

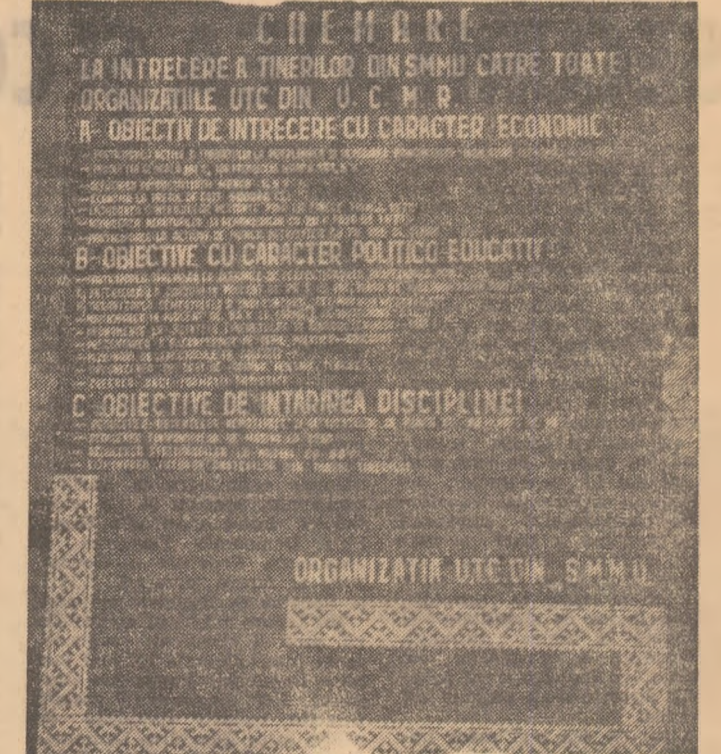
ION CAZACU, secretarul comitetului de partid al Uzinei constructorilor de mașini — Reșița: „Inițiativa utecistilor din uzină exprimă capacitatea lor de a se însura în cerințele formulate de documentele de partid, de planarea Comitetului Central și al partidului din 3-5 noiembrie 1971. Eu nu văd în aceasta doar o acțiune, una din numeroasele forme apărute în muncă organizațiilor U.T.C. pentru mobilitarea tineretului în producție. Este vorba de ceva mai mult. Este vorba de un efort de concepție la baza cărui stau imperativul acestei perioade privind participarea tinerilor la producerea de bunuri materiale în raport cu criteriile de existență la nivelul anului 1972”.

Tinerii de la SECȚIA DE MECANICĂ MILOCIE ȘI UȘOARĂ cheamă la întrecere pe colegii lor din celelalte organizații U.T.C. ale uzinei. Obiectivele întrecerii: îndeplinirea indicatorilor economici, acțiuni cu caracter politico-educativ, întărirea disciplinei în producție.

- Așchinea s-a implantat în toate secțiile uzinei.
• O comisie centrală, condusă de directorul general al grupului de uzine Reșița coordonează desfășurarea inițiativei
• A fost întocmit un sistem de punctaj, pentru identificarea apurului fiecărei uzini la îndeplinirea planului de producție, a fiecărei organizații, la educarea politico-ideologică a utecistilor.
• Afisarea rezultatelor — pe trei panouri centralizatoare expuse la Secția de mecanică mijlocie și ușoară — acasă la inițiatori — la Secția de motoare Diesel și la Mociur.
• Rezultatele întrecerii vor fi evidențiate în două etape ETAPA I pînă la 15 martie 1972, în cinstea Semicentenarului U.T.C.
ETAPA a II-a — pînă la sfîrșitul anului 1972.
• Constructorii de mașini din Reșița propun această idee colegilor lor din întreaga țară.

U.T.C. al secției Mașini electrice. — Chemarea tovarășului Dinu, adresată nouă în plinera comitetului uzinei, vă spun drept, a surprins oarecum activul nostru de noi. Prin obiectivele propuse, prin greutatea îndeplinirii lor, ea presupune o deosebită răspundere. Nu știu dacă ar fi cazul să enumerăm tot ce ne-am propus noi ca răspuns la chemare, cu atât mai mult cu cît o serie de prevederi se regăseau în programul de activități al tuturor organizațiilor U.T.C. Cel...

care era tot... 50 de ani de existență! Așa cum este concepută, prela firul conversației Ing. SIMION JIVA, secretarul U.T.C. de la organizația nr. 1 pregătire-bobina, chemarea orientează din capul locului către problemele cele mai strîns legate de practică, care obligă pe secretarul organizației U.T.C. la o muncă mult mai directă cu omul, subordonind totuși prezenței sale active în producție. Eu cred că în acest fel, acționînd în cadrul creșterii sporiului de întrecere vom reuși să activăm participarea tinerilor la locul de muncă prin individualizarea contribuției sale și eliminăm raportările globale cu privire la tineret.

La intrarea principală în secția de mecanică mijlocie și ușoară

mile de bază ale programului nostru. Cifra stabilită — minimum 70 de ore de către fiecare tînr — este orientativă. Vreau să spun că fiecare dintre noi va realiza în luna ianuarie vom realiza 4 000 de ore. Pînă la semicentura — zece mil. Nivelul propus e rezultatul discuțiilor și consultărilor cu utecistii, e rezultatul propriilor experiențe acumulate în ultimii ani.

GENERALIZAREA S-A PRODUS O DATA CU DECLANȘAREA INIȚIATIVEI.

La Comitetul U.T.C. al Uzinei constructorilor de mașini Reșița se discută aprins. Subiectul, ușor de dedus: desfășurarea acțiunii declanșate în secția de mecanică mijlocie și ușoară. — Așa este din ziua în care a avut loc planarea pe uzină, ne spune tovarășul CONSTANTIN NEGULESCU. Ideea a fost primă din partea noastră, de către tinerii cîți și de activul de partid, de cadrele tehnice. În condițiile în care secretarul de partid pe uzină, directorul general, ne oferă tot sprijinul de care avem nevoie, nouă ne rămîne decît să facem ceea ce ține de noi pentru a alimenta spiritul competitiv al utecistilor. Tot ce aș văzut prin secția — a fost făcut în câteva zile — în așteptarea primelor rezultate. Generalizarea inițiativei s-a produs chiar din momentul declanșării ei. Săm bun, credem noi, pentru succesul obiectivelor ce ni le-am propus.

ION VANCEA: „Ea vine să împlinească orgoul nostru, al reșițenilor”.

Oricine vine în aceste zile în uzina constructorilor de mașini Reșița se convinge de acest adevăr. În organizațiile U.T.C. s-a instituit din primele zile ale anului o atmosferă de seriozitate de hotărîre pentru a obține studii și activități productive, în munca de educație comunistă a tineretului, rezultate superioare celor de pînă acum. Cînd aces lucru se întîmplă în întreprinderea cu cele mai bune rezultate din industria republicană, faptul ni se pare cu atât mai concludent.

GRIGORE ALBICI: „Nu mi-oi lăsa în nume de rău. Dar vreau să cîștigăm”.

— La întîmpinarea noastră condamnă la moarte. Termen de execuție: 8 Iunie 1942. Dar așteptați s-a aminat pentru că estești un copil. Apoi a venit 23 August 1944 și iarăși așteptăm să avem prilejul să rememorăm întîmplări de mult trăite. Așa că vă întreb: ce ați face dacă ați avea din nou opritrezece ani?

MUNCĂ, ORDINE, DISCIPLINĂ

darea contractelor restante din 1971 pînă la finele primului trimestru. Acestea sînt jaloanele. Pentru a ajunge să le transpunem întocmai în practică ne-am definitivat un program sin acțiuni cu caracter politico-educativ, forme și metode prin care să obligăm înscrierea fără rezerve, a tuturor utecistilor în acest efort. Vreau să subliniez preocuparea noastră de a asigura cuprinderea la cursurile de perfecționare profesională a tuturor tinerilor, urmînd astfel să materializăm obligațiile ce ne revin în spiritul Legii nr. 2 cu privire la reciclarea salariaților. Pe aceeași linie, semestrial va fi organizat un concurs „cel mai bun meserlar” la principalele profesii din secție. Aș aminti de asemenea, conferințele pe teme politico-educative, organizarea în cadrul secției a unei formații artistice, vizionarea în colectiv a spectacolelor pentru tineret, organizarea de seamă rămîne întărirea disciplinei la locul de muncă precizez că atenția ne este reținută de reducerea absențelor nemotivate, prevenirea accidentelor de muncă, dîmnuarea tamponarilor de mașini, a staționărilor, eliminarea oricărei abateri de la disciplină în rîndul tineretului.

Inițiativa celor de la „Mijlocie și ușoară” a făcut înconjurul uzinei, într-un timp record. Cît despre ecoul său, cel mai concludent indicator — hotărîrea planară a activului U.T.C. pe uzină de a fi preluată la fiecare loc de muncă. Era cu numai câteva zile înainte de sfîrșitul anului.

Sînt convins că pînă în practică programul pe care și l-a întocmit, organizația U.T.C. își va face și mai mult simțită prezența în ansamblul secției. Mă gîndesc la primul rînd la îmbunătățirea situației disciplinare care, rețineți, nu este rare dar poate fi mereu mai bună ca și sarcina noastră privind perfecționarea profesională. La noi sînt organizate 9 cursuri de îmbogățire a cunoștințelor”.

CE ATI PREVĂZUT ÎN PROGRAMUL DV. DE ACTIVITĂȚI?

O microanchetă în celelalte secții din uzină: cum răspundem chemării colegilor de la secția de mecanică mijlocie și ușoară? Sîm de vorbă cu IOSIF GRUIESCU, secretarul comitetului

mal important punct — angajamentul electricienilor de a da peste plan plesse de schimb în valoare de un milion lei. Aș ilustra și prin acest exemplu obligația de a urmări în mod permanent cum își desfășoară munca utecistii, de a studia totodată posibilitatea inițierii unor brigăzi format din tineri. Am tratat cu deosebită seriozitate încadrarea lor la formele de reciclare. Din toamnă vom cuprinde și pe naveștii. Chiar aș am stat de vorbă cu șeful de atelier de la electricieni și am stabilit criteriile de desfășurare a concursului „cel mai bun meserlar”, prevăzută să se desfășoare semestrial. În întîmpinarea semicentenarului U.T.C. am prevăzut mai multe întîlniri, expuneri, dezbateri. Vom realiza un fel de monografie a activității U.T.C. în secția noastră

— Rezumînd lucrurile, am putut să vă spun că ne-am propus noi înscăunarea a spiritului hotărîrii realizării ritmice, la nivel calitativ superior, a sarcinilor de producție și la noi concursurile pe meserli sînt aduse în primul rînd datorită forței lor, verificate, de mobilizare. Avem în vedere, nominal, pe toți tinerii cuprinși la reciclare, inclusiv pe naveștii. Contăm pe ambianța tinerilor noștri. Nu mi-oi lăsa în nume de rău. Dar vrem să cîștigăm! — Care sînt primele... semne? — În primele 12 zile ale anului trecut notam 200 de ore absențe nemotivate. În acest an, în aceeași perioadă — 16 ore. Nu chiar așa cum ne propusesem — însă oricum. — Aveți prevăzută, din cîteva zile, o activitate record pe sarcinile de muncă petroliere. — Reprezintă una din orientă-

pat, duminică, la excursiile organizate de el. O vreme n-am știut că erau utecisti. Nomi mei prieteni erau pur și simplu muncitori care-mi plăceau, simțeam că sîntu la fel în preajma lor și așteptam cu nerăbdare fiecare excursie. Despre existența organizației U.T.C. nu existam pînă în anul 1971, cînd am văzut înă în mine spiritul de colegialitate. Faptul că fiecare aducea de acasă ceea ce putea, iar apoi mîncarea se împărțea frățește, fără să ne gîndim de ce a contribuit — mă uimea și îmi plăcea în același timp. Apoi observasem la noul cerc în care intrasem relațiile simple și colegiale dintre băieții și fele, modul lor firesc de a se comporta. Nu mai întîlnisem nicîm pînă atunci o asemenea atmosferă de colegialitate. Prietenia s-a declanșat de la sine, căci oamenii aceștia știau să descopere în mine omul care simțeam că sîntu prietenii mei. Existau în membrii grupului relații de camaraderie, iar eu simțisem în repetele rînduri nevoia acestor camarazi. Într-o zi, niste întîlniri pur umane m-au determinat să mă alătur lor. La început, cînd nu știam cine sînt, vedeam în ei niste oameni buni, neapoiem de bun. Observîndu-i cu cîtă prudență mă căutam, căci de atenți erau la fiecare mișcare din jur, oriunde s-ar fi aflat, acel plin de înțelesuri „mai mult nu știu” care le revenea adesea pe buze, gîndurile ce o undă de mister, dar și acest mister mă atrăgea. Am devenit utecist. Intrarea în organizația U.T.C. (care, firește, nu se făcea ca astăzi în cadrul festivității și activității în cadrul organizației) mi-au devotat, rînd pe rînd, niste prețioase calități morale, un anumit fel de a gîndi, simțul de clasă, seriozitatea, dorința de a face și pentru alții ceva, de a acționa în mod conștient în interesul celor ce muncesc în numele cîstigi și al dreptății. În ilegalitate trebuia să dai fără de te gîndi ce vei primi în schimb, să sacrifici totul fără să primești nimic.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Am intrat în U.T.C. la Sibiu, în anul 1939, după ce l-am cunoscut pe cel care mă îndemna să mă înscriu în pădure și am continuat să particip la excursiile organizate de el. Sibiu la acea dată avea o frumoasă tradiție în munca cu tineretul. La

asemenea excursii participau nu numai utecistii, ci și tinerii cu vederi progresiste care urmau să fie atrași în activitatea organizației. Era posibilă astfel o cunoaștere mai îndepărtată a acestora din urmă, a calităților lor morale, a felului lor de a gîndi. Criteriul de alegere era în primul rînd cinealitatea, se verifica fondul sănătos al omului. Deșigur, această „testare” a viitorilor membri ai organizației nu se făcea numai în excursii, ci și la locul de muncă, unde se putea vedea atitudinea tînrului față de colegii săi, spiritul de înțajutorare tovarășească, spiritul de colectivitate, de disciplină, respectul față de muncă și față de cei care muncesc, atașamentul tînrului față de clasa din care făcea parte. Căci se puteau întîlni și la unii tineri muncitori alitudinîi retrograde, de dispreț față de muncă și față de muncitorii puteau fi întîlniți și muncitori care disprețuiau munca, disprețuiau pe tovarășii lor de muncă, oameni care vroiau cu orice preț „să ajungă”

și, sub pretextul unui „pahar de vin”, sub pretextul unei „păhar de vin”, puteau ține sedințe. Ce sarcini ai primit din partea organizației? Cum ai muncit? Ce activitate ai depus? E.L. La scurt timp după intrarea în U.T.C. am fost trimis să lucrez la fabrica de mașini de material, rezistență împotriva scoaterii din țară a bunurilor materiale, rezistență împotriva plecării lor în închisori, ajutorarea prizonierilor, propagandă antirăzboinică în rîndul muncitorilor și al întregii populații. Pe măsură ce creștea neamul muncii oamenilor din cauza foametei, a mizeriei, a ridicării prețurilor, a lipsei de alimente, înrăutățirii condițiilor de trai în general, comunistii își intensificau munca de propagandă în rîndul maseilor pentru ridicarea conștiinței lor, pentru lămurirea cauzelor acestei stări de lucruri. Chiar în timpul războiului nu erau în partidul comunist sau în U.T.C. săvîrșeau acte de sabotaj. Cei care lucrau în fabrică pe care produceau pentru front strîcnu mașinile la care se lucra,

Ai văzut vreun nebuș rînd cu obrazul schimonosit? V-aș lăsa să vă spun că în timpul războiului unora pot, alora nu, să explice prin ce șoc au trecut, că s-a ajungă undă sint. Cert este că aș văzut un om care a trecut prin mîna unor asemenea fiare n-a supraviețuit cu nervii întregi. Cînd mi-au înfîșat capul de searingă sub unghie, am scos un urlet animalic. Cînd mi-au strîns degetele uflate cu un clește metalic, am scos un hohot. Cînd m-au putea în ritm, și pînă. La întrebări nu mi puteam răspunde. Cînd domnul anchetator și-a dat seama că a întrecut măsura, m-a lăsat în pace. La un semn său, mi s-a dat un pahar cu apă și am fost dus la arest, ca să mă refac. Bănuiesc că în apă au turnat ceva, pentru că m-am scufundat într-un somn adînc.

— Ce a fost dus din nou la interogatoriu, am văzut alte uelne, unele foarte ciudate, de a celor întrebunilor habar n-aveam. Așezat la masă, domnul ofițer răstăla niste hîrtii. M-a

— Cînd mi-au înfîșat capul de searingă sub unghie, am scos un urlet animalic. Cînd mi-au strîns degetele uflate cu un clește metalic, am scos un hohot. Cînd m-au putea în ritm, și pînă. La întrebări nu mi puteam răspunde. Cînd domnul anchetator și-a dat seama că a întrecut măsura, m-a lăsat în pace. La un semn său, mi s-a dat un pahar cu apă și am fost dus la arest, ca să mă refac. Bănuiesc că în apă au turnat ceva, pentru că m-am scufundat într-un somn adînc.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce v-a determinat să-l urmați pe acești oameni? E.L. Bineînțeles că nu m-am alăturat lor în baza unor cunoștințe sau convingeri marxiste, căci atunci la vîrstă aceea, nu aveam cum să le undă să le posed. Dar încă din primele minute petrecute în mijlocul tinerilor întîlniți în pădure m-am simțit atrasă de ei; găsesc o căldură neobișnuită care mă îndemna să mă apropii. Îmi plăceau relațiile ce existau între compoanul grupului și felul cum s-au purtat cu mine: simplu și prietenes. Am devenit prieten și timp de câteva luni am partici-

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

N-AM FOST LAȘĂ...

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

— Ce s-a rîndit, deci, în rîndurile organizației U.T.C.? E.L. Poate că n-aș fi avut totuși curajul să mă înscriu, după cum nici mai înainte nu m-avusesem. Probabil că m-aș fi rîndit în oraș. Cert este însă că mă demvrea sau mă țirziu în liniștea s-ar fi produs. Ea era inevitabilă și absolut necesară, indiferent unde și în ce moment, poate la fabrică sau în altă parte, ea trebuia să aibă loc, să mă transforme, să mă readăscă, să-mi modifice traectoria vieții. Era în firea lucrurilor că o asemenea întîlnire decisivă să se producă.

